

متن پرسش

باسلام و احترام خدمت استاد گرامی؛ در پیام اولی که راجع به مذاکرات و مطالبات مردمی خدمتتان ارسال نمودم نکاتی فرمودید که بسی مایه امیدواری بود. این مطلب را در ادامه آن ارسال میکنم.

جایی که افرادی در لباس ملی-مذهبی و به ظاهر دلسوز میهن و انقلاب، سعی در ساکت کردن مردم مجاهد حاضر در خیابان می‌کنند! ابتدا مطلبی از دکتر منان رئیسی را میگذارم تا باتوجه به آن، ادامه دهیم: [دکتر منان رئیسی، نماینده مردم شریف استان قم در مجلس شورای اسلامی در کانال بله خود فرمودند: «تا اطلاع ثانوی هر نوع روشنگری ممنوع (حکایت یک سانسور عجیب!)» امروز ظهر مهمان شبکه خبر بودم؛ نزدیک به یک هفته پیگیری می‌کردند و تماس می‌گرفتند که بیا و نهایتا بعد از چند بار پیگیری آنها، عرض کردم که امروز ظهر می‌آیم. حدود ۲۰ دقیقه گفتگو با بنده را درباره اهمیت حضور مردم، اهمیت اقتصادی و امنیتی تنگه هرمز و ... ضبط کردند و البته ضمن نقدی ملایم و بسیار کوتاه به برجام، تذکراتی محترمانه هم به دولت در خصوص لزوم مدیریت بازار و قیمتها دادم. قرار بود برنامه را امروز عصر پخش کنند اما پس از برنامه، در کمال تعجب مطلع شدم که احتمالا به برنامه حقیر اجازه پخش نخواهند داد! پرسیدم چرا؟! گفتند چون از برجام انتقاد کردی! یاللعجب! کار به کجا رسیده که نقد ملایم و کوتاه به موضوعی که بارها توسط رهبر شهیدمان صراحتا نقد شده است اکنون به خط قرمز رسانه ملی تبدیل شده است؟! اما آنچه بنده گفتم و به مذاق آقایان خوش نیامده چه بود؟! گفتم که گرچه حضور مردم در صحنه بسیار ضروری و لازم است اما اولاً از مردم درخواست دارم که اگر نقدی هم دارند در تجمّعات خود به مسئولان کشور اهانتی نکنند چون بارها رهبر شهیدمان در این خصوص تذکر دادند؛ ثانیاً معنای تقاضای حقیر برای عدم اهانت این نیست که وظیفه مردم فقط تکبیر گفتن و تایید کردن تصمیمات مسئولان است زیرا لزوماً همیشه همه تصمیمات مسئولان درست نیست؛ نمونه‌اش برجام است که گرچه تصمیم مسئولان بود اما به تصریح رهبر شهیدمان جزییات این تصمیم مورد رضایت ایشان نبود؛ و یا تصمیم تعلیق فعالیت‌های هسته‌ای که طبق خاطرات مرحوم هاشمی رفسنجانی، مورد رضایت رهبر انقلاب نبود. □ حالا با خودم می‌اندیشم که اگر مدیران رسانه ملی، تحت فشار برخی مسئولان کشور، حتی این نوع نقدهای ملایم، محترمانه و روشنگرانه را هم نمی‌توانند تحمل کنند پس کاش قبل از دعوت از هر مهمانی (به ویژه آن دسته از مهمانانی که حرّیت دارند و نیامده‌اند تا همه تصمیمات قبلی و آتی را توجیه و ماست مالی کنند) به آنها اعلام کنند که تا اطلاع ثانوی هر نوع روشنگری ممنوع! تا به این ترتیب، مهمانانی که می‌آیند تا حرفها و مطالبات مردم کف خیابان را بزنند از قبل تکلیفشان را بدانند و وقتشان را برای آمدن به استودیوهای سیما تلف

نکنند! گاهی فکر می‌کنم شاید امثال بنده که مطالبات مردم کف خیابان را پیگیری می‌کنیم و گروه خونی‌مان به ماله‌کشی و ماست‌مالی نمی‌خورد در نظام حکمرانی کشور زیادی هستیم و بهتر است به دانشگاه برگردیم و عطای سیاست را به لقایش ببخشیم تا نظام حکمرانی کشور یکدست بشود و هیچ صدای مطالبه و نقدی بلند نشود! اما هرچه هست دلم به حال این ملت مبعوث شده می‌سوزد که نزدیک به ۲ ماه است که برای محافظت از انقلابشان با زن و بچه کف خیابان هستند و حالا حتی انعکاس برخی از واضح‌ترین و کم‌ترین مطالباتشان هم در سیمای ملی تحمل نمی‌شود! اما بدانند که یکبار که هیچ، صد بار دیگر هم اگر امثال بنده را سانسور کنند انشاءالله دست از پیگیری مطالبات مردم برنخواهیم داشت. نمی‌دانم، شاید هم این چند سطر سبب شود که آقایان برای تبرئه خودشان هم که شده روزهای بعد این برنامه را پخش کنند! اما آنچه مهم است اصلاح روند فعلی حاکم بر سیما است که اگر می‌خواهد واقعا ملی باشد نباید در دام محافظه‌کاری‌های کُشنده گرفتار شود و از مطالبات مردم کف خیابان فاصله بگیرد و بداند که این مردم مبعوث شده، دیگر وظیفه‌شان را فقط تایید کردن و تکبیر گفتن نمی‌دانند! [۱]. پس از این مطلب براستی خواستم بدانم که علت این تنگنایی و عدم سعه برای چیست که حرفها شنیده نمیشود، مردم را عوام می‌نامند، صدای فریاد های این مردم را ساکت می‌کنند و گوشی برای شنیدن خواسته هایشان نیست؟ ۲. مردم با اصل مذاکره مشکلی ندارد. چیزی که مشکل است مذاکره توأم با تهدید با آمریکایی‌ست که جز به تسلیم ایران عزیز نمی‌اندیشد. هرگاه برخلاف این گمان کردیم، رکب دشمن آمریکایی را خوردیم و کلاه گشادی به سرمان رفت! ۴. آری! میدانیم که تاریخ جدیدی آغازیدن گرفته است که ما برای مذاکرات شرط تعیین میکنیم. ولی آیا بسنده کردن به همین مورد برای ما کافی است؟ مایی که بیش از این را هم به لطف خدا و اراده او می‌توانیم به‌دست آوریم؟ و این همان پیروزی کامل نهایی با اقتدار است. ۵. ما تجربه تلخی از مذاکرات داریم. باید منصف بود و نگرانی مردم را در قبال مذاکرات محترم دانست که براستی نگرانی آور است. ۶. امروز اتفاق عجیبی افتاد که خواهشمندم به آن توجه کنید؛ مشرق نیوز و تسنیم مطلبی را منتشر کردند که در آن مطلب، ده شرط رهبر انقلاب را به لوبیای سحرآمیز تعبیر کرده بودند و آنرا به تمسخر گرفته بودند. ۷. وقتی جریاناتی اینچنین پلید در مطبوعات حضور دارند، به حق و انصاف است که مردم عزیز راجع به مذاکرات مطالبه‌ای نکنند و ساکت و ساکن شوند؟ ۸. خدمت شما بگویم؛ بنده در تجمعات شرکت میکنم و مردم عزیز و بزرگوار، دست‌نوشته هایی بسیار محترمانه و عزتمندانه و مطالبه گرانه در دست دارند و درحال مطالبه گری هستند. بعضی از به‌ظاهر دلسوزان، سعی در جمع آوری این دست‌نوشته ها کرده بودند. دست‌نوشته هایی که روی ده شرط مذاکرات پافشاری داشتند و دست‌نوشته هایی که موجب اقتدار مسئولان در مذاکرات میشد. این پلاکارد ها به جرم مطالبه‌گری معقولانه مردم عزیز جمع‌آوری می شدند. ۹. نمیدانم این جمله رهبر عزیز را چگونه باید فهم کنیم که: «فریاد های شما در نتیجه مذاکرات مؤثر است!». این بدان معنا نیست که اتفاقا مردم باید و باید و باید راجع به مذاکرات مطالبه نمایند، آنهم با فریاد کشیدن؟ فریاد را نمیتوان استعاره از این گرفت که

صدایتان بایست به گوش مذاکره کنندگان-چه دوست و چه دشمن آمریکایی- برسد؟ باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بخواهیم و نخواهیم مردمی و مطالباتی به صحنه آمده که حکایت تاریخی است که تاریخ شکست آمریکا از طریق این ملت است و از این جهت به لطف الهی انقلاب اسلامی راه خود را بازیافته و با همان روح آرامش و پایداری از اهداف عالی‌های که غرب‌زدگان به حاشیه بردند، کوتاه نمی‌آیند. مسلماً صدا و سیما در این میدان قدم‌های خوبی برداشته، ولی با اینهمه باید متوجه بود که روحیه انقلابی مردم را نباید به جهت ترس بعضی از جریان‌های محافظه‌کار به حاشیه برد از آن جهت که «من چه غم دارم که ویرانی بود / زیر ویران گنج سلطانی بود». باید دیوارهای ترس از آمریکا که در روح و روان بعضی رخنه کرده، با نظر به گنج‌های شور ایمانی مردم فرو ریزد و از این جهت این، اول کار است بدون هرگونه افراط و مطالبات غیر واقعی از آن جهت که بدنه این مردم مبعوث شده حکیم‌تر از آن است که میدان را به عده‌ای بدهند که با شعارهای افراطی بخواهند خود را مطرح کنند. موفق باشید